

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 27. februar 2018

Sag 219/2017

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Jørn Brandenhoff Schmidt, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Aalborg den 15. september 2016 og af Vestre Landsrets 11. afdeling den 19. maj 2017.

Procesbevillingsnævnet har den 26. oktober 2017 meddelt T begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen omfatter retsanvendelsen i sagens forhold 70-72 samt straffastsættelsen i hele sagen.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jon Stokholm, Poul Dahl Jensen, Henrik Waaben, Hanne Schmidt og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at sagens forhold 70-72 henføres under straffelovens § 263, stk. 2, og § 291, stk. 1, subsidiært straffelovens § 263, stk. 2, og § 291, stk. 2. Endvidere har T nedlagt påstand om formildelse, herunder at straffen gøres helt eller delvis betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om skærpelse og har herunder anført, at sagens forhold 70-72 med rette er henført under straffelovens § 263, stk. 3, og § 291, stk. 2.

Anbringender

T har om forhold 70-72 anført navnlig, at hvert enkelt forhold skal bedømmes selvstændigt, når det skal afgøres, om forholdene skal henføres under straffelovens § 263, stk. 2 eller 3, og under § 291, stk. 1 eller 2. Lovovertrædelserne var ikke i de enkelte forhold begået med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med virksomhedens erhvervshemmeligheder og var heller ikke begået under andre særligt skærpende omstændigheder, ligesom overtrædelserne ikke var af mere systematisk eller organiseret karakter, jf. § 263, stk. 3. Retsgrundlag og praksis fastlægger ikke nærmere, hvad der forstås ved ”andre særligt skærpende omstændigheder” eller ved ”mere systematisk eller organiseret karakter”, og lovovertrædelserne var under alle omstændigheder ikke begået under sådanne forhold.

Da forhold 70-72 blev begået, var han ikke længere ansat i X A/S og havde således ikke en særligt betroet stilling i virksomheden, ligesom sletningen af programmer og data ikke krævede en særligt betroet stilling i virksomheden. Desuden blev alle væsentlige data og programmer genetableret så hurtigt, at sletningen ikke havde væsentlig betydning for virksomhedens drift og medarbejdere. Virksomhedens erstatningskrav på 432.527 kr. kan primært henregnes til forhold 70, og kravets størrelse medfører ikke, at forholdene er begået under ”andre særligt skærpende omstændigheder”. Til sammenligning gælder ved anvendelse af straffelovens § 286 og § 289 en beløbsgrænse på 500.000 kr. Der er i øvrigt ikke tale om systematiske eller organiserede gerninger, da de blev begået inden for et kort tidsrum og af ham alene.

At han lørdag den 8. november 2014 slettede virksomhedens data og programmer i SAN berørte ikke virksomhedens drift i nævneværdig grad og berørte kun få medarbejdere i kortere tid. Alle væsentlige data og programmer var genetableret i løbet af få dage, og kun få ikke væsentlige programmer og data var først genetableret efter flere uger. At han søndag den 9. november 2014 slettede indholdsfortegnelsen på NAS medførte ikke, at data på serveren blev slettet, og indholdsfortegnelsen blev hurtigt genskabt. Intranettet, som han slettede den 16. november 2014, blev hurtigt genskabt via en elektronisk skraldespand. Disse to forhold havde derfor ingen betydning for virksomhedens drift eller for medarbejderne. Der er således ikke udøvet hærværk af betydeligt omfang eller af mere systematisk eller organiseret karakter, jf. straffelovens § 291, stk. 2.

Den af landsretten fastsatte straf er for streng og er ikke i overensstemmelse med retspraksis. Hans forstraf, der stammer fra maj 2009, ligger flere år tilbage i tid og er ikke af væsentlig betydning. Han har særdeles gode personlige forhold og er egnet til at modtage en helt eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har om forhold 70-72 anført navnlig, at der er tale om sådanne ”andre særligt skærpende omstændigheder” og overtrædelser af ”mere systematisk eller organiseret karakter”, at hackingforholdene er omfattet af straffelovens § 263, stk. 3. Ifølge forarbejderne kan det være vanskeligt præcist at angive, hvad der bør kunne medføre strafskærpelse, men det fremgår, at det bl.a. kan være tilfældet, hvor en udnyttelse eller videregivelse af oplysninger kan være forbundet med betydelige skadevirkninger for offentlige eller private interesser. Selv om der ikke er tale om udnyttelse eller videregivelse af virksomhedens oplysninger, har angrebene på it-systemet været forbundet med betydelig skadevirkning for virksomheden, der reelt blev ”lagt ned”. Vitale erhvervsoplysninger blev slettet, dele af personalet måtte hjemsendes, og genetablering af virksomhedens systemer og oplysninger tog flere uger. Der er ikke grundlag for at vurdere hvert enkelt forhold selvstændigt ved anvendelsen af § 263, stk. 3, og § 291, stk. 2. De tre forhold er begået inden for ganske kort tid og havde tilsammen omfattende skadevirkninger.

Det er en skærpende omstændighed, at tiltalte udnyttede den viden, han havde fået, da han tidligere havde en betroet stilling hos X, hvor han var ansvarlig for virksomhedens it-system. Han havde kendskab til de brugernavne, der skulle anvendes for at skaffe sig adgang til de lagringsenheder, der blev slettet under angrebene. Det må endvidere tillægges vægt, at tiltalte anvendte en anden ansats brugernavn og password for at skaffe sig adgang til virksomhedens it-system, hvilket udsatte denne ansatte for en risiko for at blive genstand for en undersøgelse.

Da der er tale om tre angreb inden for ganske kort tid, og da alle virksomhedens lagringsenheder blev slettet ved angrebene, må forholdene endvidere anses for at være af mere systematisk eller organiseret karakter.

Virksomheden har haft udgifter alene til ekstern bistand på mere end 400.000 kr. til genetablering af de slettede oplysninger, og der er derfor tale om hærværk af betydeligt omfang. Det

følger af retspraksis, at hærværk, der har medført skader på over 15.000 kr., skal henføres under straffelovens § 291, stk. 2.

Straffen for bedrageriforholdene bør fastsættes til ikke under 2 års fængsel. Der er tale om 78 forhold til en samlet værdi af knap 740.000 kr. Forholdene er indledt kort tid efter tiltaltes ansættelse i X og senere i Y A/S og begået kontinuerligt over en lang periode. Tiltale fortsatte endda sine bedragerier over for Y, efter at han var blevet sigtet for forholdene begået over for X. Hertil kommer, at tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet i form af forsikringsbedrageri.

Straffen for hackingforholdene bør af de grunde, der er anført af landsretten, fastsættes til ikke under 1 år og 6 måneders fængsel.

Der er ikke grundlag for, at straffen gøres helt eller delvis betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Retsgrundlag

Straffelovens § 263, stk. 2 og 3, og § 291, stk. 1 og 2, er sålydende:

”§ 263...

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et informationssystem.

Stk. 3. Begås de i stk. 1 eller 2 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år. På samme måde straffes de i stk. 2 nævnte forhold, når der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter.

§ 291. Den, der ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Øves der hærværk af betydeligt omfang eller af mere systematisk eller organiseret karakter, eller er gerningsmanden tidligere fundet skyldig efter nærværende paragraf eller efter § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 184, stk. 1, § 193 eller § 194, kan straffen stige til fængsel i 6 år.”

Straffelovens § 263, stk. 2 og 3, blev indsat i straffeloven ved lov nr. 229 af 6. juni 1985. Lovforslaget byggede på Straffelovrådets betænkning nr. 1032/1985 om datakriminalitet. Af betænkningen s. 25 og s. 78-79 fremgår bl.a.:

”2.6. Straffelovrådet foreslår, at der i § 263 som nyt stk. 2 indføres følgende bestemmelse:

...

I lighed med flere af de andre fredskrænkelser vil overtrædelser af den foreslåede bestemmelse bestå i, at en person skaffer sig adgang til noget, der i forhold til ham med rimelighed kan ventes at være et lukket område, det vil sige utilgængeligt. Bestemmelsen omfatter dels den, der som helt udenforstående benytter anlægget (f.eks. ved at tilkoble egen terminal), dels den, der i kraft af et ansættelsesforhold eller som reparatør har lovlige opgaver med hensyn til betjening af anlægget, men går ud over det, som han er bemyndiget til at foretage sig. Hvis den pågældende har tilføjet, ændret eller slettet data eller på anden måde påvirket resultatet af en aktuel eller fremtidig retmæssig betjening af anlægget, kan dette være en overtrædelse af en af de senere omtalte bestemmelser, f.eks. om tingsbeskadigelse eller bedrageri.

...

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser:

...

Til §§ 263-264.

...

Som nævnt i kapitel 2.7. finder straffelovrådet, at der også bør være mulighed for at skærpe straffen ved de fredskrænkelser, der skal bedømmes efter ... den af straffelovrådet foreslåede nye bestemmelse i § 263, stk. 2... Det centrale i skærpsbestemmelsen bør efter straffelovrådets opfattelse være, at der er forsæt til at gøre sig bekendt med oplysninger, som er hemmelige.

Straffelovrådet har på den baggrund udformet skærpsbestemmelser i § 263, stk. 3, og i § 264, stk. 2, således at strafs-kærpe knyttes til, at den pågældende fredskrænkelser er begået med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre særligt skærpende omstændigheder.

Første led svarer i væsentlig grad til første led i den gældende § 264, stk. 2, og formuleringen er den samme som den, der anvendes i markedsføringslovens § 9, således at det præciseres, at kun oplysninger, der har karakter af hemmeligheder, være sig af kommercielle eller driftstekniske eller af anden erhvervmæssig karakter, er omfattet.

Udtrykket »andre særligt skærpende omstændigheder«, som anvendes i andet led, kendes også i straffelovens § 191 om overdragelse af narkotika, sml. straffelovens §§ 181, 216 og 288 om henholdsvis brandstiftelse, voldtægt og røveri. Med dette udtryk angives det, at strafs-kærpe for de nævnte fredskrænkelser kan indtræde også i andre tilfælde end dem, hvor der er forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med en virksomheds erhvervshemmeligheder. Det kan efter rådets opfattelse være vanskeligt mere præcist at angive, hvilke andre omstændigheder der bør kunne medføre strafs-kærpe. Rådet har bl.a. haft tilfælde for øje, hvor en udnyttelse eller videregivelse af oplysningerne kan være forbundet med betydelige skadevirkninger for offentlige eller private interesser. Herunder vil f.eks. falde tilfælde, hvor gerningsmanden skaffer sig adgang til offentlige EDB-registre.”

Af bemærkningerne i forslaget til den nævnte ændringslov fremgår bl.a. følgende om strafferammerne i § 263, stk. 2 og 3 (Folketingstidende 1984-1985, 1. saml., tillæg A, lovforslag nr. L 221, sp. 4382 f.):

”Justitsministeriet kan tiltræde, at der i lighed med de øvrige fredskrænkelser i §§ 263-264 d bør gælde et normalmaksimum på fængsel i 6 måneder for den foreslåede nye bestemmelse om indtrængen i dataanlæg. Justitsministeriet kan endvidere tiltræde, at der bør være mulighed for forhøjet straf i de tilfælde, hvor denne nye type fredskrænkelser, som efter justitsministeriets opfattelse kan være af særdeles alvorlig karakter, begås under særligt skærpene omstændigheder. Denne mulighed bør efter justitsministeriets opfattelse også stå åben i de tilfælde, hvor de øvrige forbrydelser efter straffelovens § 263 begås under tilsvarende omstændigheder. Justitsministeriet kan på den baggrund tiltræde straffelovrådets forslag om en ny straffeskærpelsesregel i § 263, stk. 3, som omfatter alle tilfælde, hvor forbrydelserne i § 263, stk. 1 og 2, begås under særligt skærpene omstændigheder...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

...

Til nr. 2 og 3.

Bestemmelserne, der er nye, svarer til straffelovrådets udkast til nyt stk. 2 og 3 i straffelovens § 263...

Efter § 263, stk. 2, skal gerningsmanden uberettiget skaffe sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et anlæg til elektronisk databehandling. Det er i den forbindelse uden betydning, hvilken brug der gøres af oplysningerne, herunder om de blot forvanskes eller ødelægges, uden at gerningsmanden har fået kendskab til indholdet af oplysningerne.”

Ved lov nr. 6 af 3. januar 1992 om ændring af straffeloven blev strafferammen i § 263, stk. 3, forhøjet fra fængsel i 2 år til fængsel i 4 år.

Ved en ændring af straffeloven ved lov nr. 352 af 19. maj 2004 fik straffelovens § 263, stk. 2 og 3, den nuværende affattelse, og strafferammerne i de to bestemmelser blev forhøjet henholdsvis til bøde eller fængsel i 1 år og 6 måneder og til fængsel indtil 6 år. Samtidig blev strafferammerne i straffelovens § 291, stk. 1 og 2, forhøjet til henholdsvis fængsel i 1 år og 6 måneder og til fængsel indtil 6 år. Lovændringen byggede bl.a. på betænkning nr. 1417/2002 om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet (delbetænkning VIII fra Brydensholtudvalget). Af de almindelige bemærkninger i lovforslaget (Folketingstidende 2003-2004, 1. saml., tillæg A, lovforslag nr. L 55, s.1771 ff.) fremgår bl.a.:

”2.2. Brydesholt-udvalgets overvejelser og forslag vedrørende informationskrænkelser

...

2.2.1.4. Udvalget har overvejet, om strafferammen i § 263, stk. 2 (hacking), på 6 måneders fængsel er tilstrækkelig i de situationer, der ikke omfattes af stk. 3. Efter Brydesholt-udvalgets opfattelse er der behov for en forhøjelse af strafmaksimum i § 263, stk. 2, for bedre at afspejle forbrydelsens alvor i strafferammen. Udviklingen på dette område siden bestemmelsens indsættelse i 1985 gør, at der i dag er behov for en forhøjelse af strafmaksimum. Udvalget har herved bl.a. lagt vægt på, at det IT-baserede samfund er meget sårbart, og at selv et forsøg på hacking er meget føleligt for offeret, der i praksis ofte er nødt til at gennemgå hele systemet for at være sikker på, om der er sket skader. På den baggrund foreslår udvalget, at strafferammen i § 263, stk. 2, hæves til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

...

2.3. Justitsministeriets overvejelser

2.3.1. Uberettiget brug af adgangsmidler

2.3.1.1...

Justitsministeriet finder endvidere, at udformningen af den skærpede sidestrafferamme bør ske i overensstemmelse med Straffelovrådets generelle anbefalinger om affattelsen af bestemmelser om sidestrafferammer, jf. betænkning nr. 1424/2002 om straffastsættelse og strafferammer, kapitel 6. Det foreslås derfor, at sidestrafferammen skal finde anvendelse under »særligt skærpende omstændigheder«. Der er ikke tilsigtet en realitetsændring i forhold til, hvilke tilfælde der efter Brydesholt-udvalgets forslag bør være omfattet af den skærpede sidestrafferamme.

Med hensyn til Brydesholt-udvalgets forslag om et strafmaksimum på 4 års fængsel finder Justitsministeriet, at strafmaksimum i stedet bør fastsættes til 6 års fængsel. Baggrunden herfor er, at Straffelovrådet i betænkning nr. 1424/2002 har foreslået, at strafmaksimum for tyveri i § 286, stk. 1, forhøjes fra 4 til 6 års fængsel, og at kriminalitet rettet mod informationer efter Justitsministeriets opfattelse bør være undergivet samme strafmaksimum som kriminalitet rettet mod mere traditionelle værdier i form af penge og ting.

Justitsministeriet finder endvidere, at den skærpede strafferamme ikke kun bør omfatte de tilfælde, der er opregnet af Brydesholt-udvalget, men efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder også bør kunne omfatte andre tilfælde.

...

2.3.1.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Brydesholt-udvalgets forslag om en terminologisk ændring i § 263, stk. 2, således at bestemmelsen omhandler uberettiget adgang til ”informationssystemer”.

...

Med hensyn til den forhøjede sidestrafferamme i § 263, stk. 3, finder Justitsministeriet i lyset af Straffelovrådets anbefalinger i betænkning nr. 1424/2002, jf. pkt. 2.3.1.1. ovenfor, at denne bør hæves fra fængsel i 4 år til fængsel i 6 år.

For så vidt angår den nærmere udformning af § 263, stk. 3, henvises til pkt. 8.2.5. om Justitsministeriets overvejelser vedrørende de lovgivningsmæssige konsekvenser af et forslag til EU-rammeafgørelse om angreb på informationssystemer.

...

5. Datahærværk

...

5.3. Justitsministeriets overvejelser

5.3.1. Justitsministeriet kan tilslutte sig Brydensholt-udvalgets synspunkt om, at der ikke er behov for en særskilt bestemmelse om datahærværk.

Straffelovrådet har i betænkning nr. 1424/2002 foretaget en gennemgang og vurdering af strafferammerne i straffeloven. Om hærværksbestemmelsen i straffelovens § 291, stk. 1, anfører Straffelovrådet i betænkningen side 936, at strafferammen bør hæves til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvilket stemmer overens med normalstrafferammen for berigelsesforbrydelser, bortset fra ulovlig omgang med hittegods.

Justitsministeriet er enig i, at hensynet til sammenhæng i strafferammesystemet kan tale for en forhøjelse af strafferammen i § 291, stk. 1, således at normalstraffen svarer til normalstrafferammen for andre forbrydelser, der krænker ejendomsretten.

På den baggrund foreslås det, at strafferammen i § 291, stk. 1, ændres til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

For så vidt angår den forhøjede sidestrafferamme i § 291, stk. 2, har Straffelovrådet i betænkning nr. 1424/2002 side 936 anført, at strafferammen bør bringes i overensstemmelse med det strafmaksimum, rådet foreslår for andre angreb på privat ejendomsret. Straffelovrådet foreslår på den baggrund strafmaksimum i § 291, stk. 2, hævet til fængsel i 6 år.

Straffelovrådet anfører videre, at rådet tidligere i betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse har givet udtryk for, at gentagelsesreglen i § 291, stk. 2, (hvorefter gerningsmanden kan straffes efter den skærpede strafferamme, hvis den pågældende tidligere er fundet skyldig i overtrædelse af hærværk eller efter §§ 180, 181, 183, stk. 1 og 2, 184, stk. 1, 193 eller 194) rækker for vidt, og at det fortsat er rådets opfattelse, at bestemmelsen i sin nuværende udformning er for vidtgående.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Straffelovrådets betragtninger om strafmaksimum i § 291, stk. 2, og strafferammen foreslås på den baggrund hævet til fængsel i 6 år. Med den foreslåede skærpelse af strafferammen i § 291, stk. 2, tilsigtes en større graduering af straffen i de groveste tilfælde af hærværk.

Justitsministeriet finder imidlertid ikke grundlag for i øvrigt at ændre bestemmelsen som foreslået af Straffelovrådet, idet der ikke bør ske lempelser i gentagelsestilfælde. Efter ministeriets opfattelse bør der således fortsat være mulighed for anvendelse af den forhøjede sidestrafferamme i tilfælde, hvor tiltalte tidligere er fundet skyldig i hærværk mv.

For så vidt angår baggrunden for den nærmere udformning af den foreslåede § 291, stk. 2, henvises til pkt. 8.2.5. om Justitsministeriets overvejelser om lovgivningsmæssige konsekvenser af forslag til EU-rammeafgørelse om angreb på informationssystemer.”

Af lovforslagets specielle bemærkninger fremgår bl.a. følgende:

”Til nr. 9 (straffelovens § 263, stk. 3)

Det foreslås at hæve strafmaksimum i den forhøjede sidestrafferamme, således at straffen kan stige til fængsel indtil 6 år.

...

Til nr. 12 (straffelovens § 291, stk. 1 og 2)

Det foreslås at ændre strafferammen for hærværk efter § 291, således at normalstrafferammen i stk. 1 hæves til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Endvidere foreslås strafmaksimum i § 291, stk. 2, hævet fra 4 til 6 år og anvendelsesområdet udvidet, således at bestemmelsen tillige er anvendelig, hvor der er tale om hærværk af mere systematisk eller organiseret karakter. Det vil afhænge af en konkret vurdering, om hærværk skønnes at være af mere systematisk eller organiseret karakter.”

Højesterets begrundelse og resultat

T er i landsretten fundet skyldig i bedrageri, databedrageri og dokumentfalsk i 78 tilfælde for en samlet værdi af knap 740.000 kr. (sagens forhold 1-69 og forhold 73-81). Endvidere er han fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og i hærværk efter straffelovens § 291, stk. 2, i tre tilfælde (sagens forhold 70-72).

Sagen angår, om der i forhold 70-72 er grundlag for at anvende de skærpede strafferammer på fængsel indtil 6 år i straffelovens § 263, stk. 3, og straffelovens § 291, stk. 2. Endvidere er der spørgsmål om straffastsættelsen i sagen.

Anvendelse af straffelovens § 263, stk. 3, og § 291, stk. 2

Landsretten lagde vedrørende sagens forhold 70-72 (hacking og hærværk) efter bevisførelsen til grund, at virksomheden X A/S den 8., 9. og 16. november 2014 blev udsat for hackerangreb, og at der i den forbindelse skete hærværk af betydeligt omfang i form af sletning af data mv. Der var tale om tre alvorlige angreb inden for kort tid, som reelt medførte, at virksomheden blev ”lagt ned”, idet der skete sletning af vitale erhvervsoplysninger, herunder dele af virksomhedens erhvervshemmeligheder. Sletningerne førte til, at virksomheden måtte hjemsende personale, og at it-systemerne først var fuldt retableret efter nogle uger. Angrebene blev begået af T, der udnyttede den viden, han havde fået, mens han tidligere havde en betroet stilling i virksomheden. Landsretten henførte på denne baggrund forholdene under straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og § 291, stk. 2.

Ifølge straffelovens § 263, stk. 2, straffes den, der uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et informationssystem, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Efter § 263, stk. 3, kan straffen stige til fængsel i indtil 6 år, når de i stk. 2 nævnte forhold begås med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om erhvervshemmeligheder eller under andre særligt skærpende omstændigheder, eller når der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter.

Ifølge forarbejderne tager den skærpede strafferamme i § 263, stk. 3, navnlig sigte på industrispionage. Udtrykket ”andre særligt skærpende omstændigheder” angiver, at strafskærpelse også kan indtræde i andre tilfælde, der vanskeligt kan angives mere præcist. Som et eksempel nævnes tilfælde, hvor udnyttelse eller videregivelse af oplysningerne kan være forbundet med betydelige skadevirkninger for offentlige eller private interesser.

Højesteret tiltræder, at de tre hackerangreb, som T er fundet skyldig i, må bedømmes samlet. Af de grunde, der er anført af landsretten, tiltræder Højesteret endvidere, at overtrædelserne af § 263, stk. 2, er begået under særligt skærpende omstændigheder og således må anses for omfattet af den skærpede strafferamme i § 263, stk. 3.

Landsretten fandt endvidere sletningen af data i de tre forhold omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 291, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse kan straffen for hærværk stige til fængsel i 6 år, bl.a. hvis der øves hærværk af betydeligt omfang eller af mere systematisk eller organiseret karakter. Højesteret tiltræder, at forhold 70-72 under hensyn til hærværkets betydelige omfang og følger er henført under denne bestemmelse.

Tiltalen i sagens forhold 70-72 angår alene hacking ”under særligt skærpende omstændigheder”, jf. straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og hærværk ”af betydeligt omfang”, jf. straffelovens § 291, stk. 2. Der er herefter ikke grundlag for at anvende den del af bestemmelserne i § 263, stk. 3, og § 291, stk. 2, der angår overtrædelser af ”mere systematisk eller organiseret karakter”.

Den samlede straffastsættelse

T er som nævnt skyldig i bedrageri, databedrageri og dokumentfalsk til en samlet værdi af knap 740.000 kr. Endvidere er han skyldig i hackerangreb under særligt skærpende omstændigheder og hærværk af betydeligt omfang.

Straffen for overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og § 291, stk. 2, i sagens forhold 70-72 skal fastsættes under en strafferamme med et strafmaksimum på fængsel i 6 år.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen i 2004, hvorved strafferammerne i § 263, stk. 2 og 3, blev forhøjet, at dette skete for bl.a. bedre at afspejle forbrydelsens alvor under hensyn til det it-baserede samfunds sårbarhed og for at undergive kriminalitet rettet mod informationer samme strafmaksimum som kriminalitet rettet mod mere traditionelle værdier i form af penge og ting.

Højesteret finder, at straffen for hackerangrebene og hærværket isoleret betragtet skal udmåles i et niveau omkring 2 års fængsel.

Højesteret tiltræder på den anførte baggrund, at den samlede straf er fastsat til fængsel i 3 år og 6 måneder. Allerede efter straffens længde er der ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Konklusion

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.